

Scrisoare Duhovnicescă

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

Anul XV, NR. 9 (174) / 2011 BULETIN DE INFORMAȚII SEPT. 2011

Sfințirea locului pentru viitoarea biserică din München (11 sept. 2011)

Cuvântul Preafericitului Părinte DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

1. Sfințirea locului pentru construirea unei biserici noi este un eveniment deosebit în viața unei comunități ortodoxe.

De ce? Pentru că o biserică nouă, ca locaș de cult, înseamnă o nouă «Poartă a cerului» și o nouă «Casă a lui Dumnezeu» (cf. Facere 28, 22), iar construirea ei adună laolaltă oamenii în rugăciune și în acțiune. Construirea unei biserici noi cere un mare efort fizic și financiar din partea unei comunități. În același timp, construirea unei biserici este o lucrare cu o profundă semnificație spirituală, deoarece o biserică nu este o casă particulară, ci este o casă a comunității eclesiale; ea este învelișul arhitectural *protector și inspirator* al unei comunități de persoane umane aflate în comuniune spirituală cu Dumnezeu, cu sfinții Lui și întreolaltă. În spațiul sacru al bisericii de zid se întâlnesc pământul cu cerul, timpul cu veșnicia, credincioșii de pe pământ cu cei din ceruri, dar și generațiile între ele. Această adunare a tuturor oamenilor în comuniune de credință și iubire este sfințitoare și mântuitoare, deoarece iubirea născută din rugăciune învinge spațiul și timpul care separă pe oameni unii de alții. *Rugăciunile care se citesc la sfințirea locului și la punerea pietrei de temelie pentru zidirea unei biserici* ne arată că **vocația bisericii - locaș de cult este de-a aduna laolaltă în credință și rugăciune oameni venind din cele patru puncte cardinale ale pământului, est, vest, sud, nord, pentru a-i orienta spre Hristos, Răsăritul Cel de Sus**, și a-i aduce în Împărăția Cerurilor sau în Împărăția Preasfintei Treimi, simbolizată de Sfântul Altar. O atenție deosebită este **acordată punerii pietrei de temelie**, pentru că piatra sfințită cu apă sfințită și cu untdelemn sfințit simbolizează atât pe

Hristos, Piatra unghiulară, cât și mărturisirea fermă a credinței în dumnezeirea lui Hristos, ca fiind temelie mântuirii omului, ca unire a lui cu Dumnezeu Cel veșnic viu. De asemenea, **Crucea înfiptă în pământ lângă piatra de temelie simbolizează pe Hristos Cel Răstignit și Înviat**, izvor de iubire jertfelnică și de bucu-

rie pascală. Prin urmare, *este nevoie de multă iubire jertfelnică și din partea credincioșilor pentru zidirea unei biserici noi*, ca mai târziu, când biserică nouă se sfințește, toți cei care s-au ostenit sau au dăruit banul lor pentru construirea bisericii să simtă bucuria Învierii în sufletele lor.

Rugăciunea pentru sfințirea locului pe care se va întemeia Pristolul sau Sfânta Masă a Sfântului Altar este cea mai solemnă rugăciune și ea se citește în starea de ingenunchere. De ce? Pentru că *Sfânta Masă reprezintă pe Hristos Însuși, Cel ce după ce a cinat la masă cu ucenicii Săi și a instituit Sfânta Euharistie, a mers spre Răstignire, Mormânt, Înviere și Înălțare*

întru slavă la ceruri. De aceea, oamenii care cred în Hristos, Îl iubesc și împlinesc poruncile Lui, se împărtășesc cu Trupul și Sângele Său din Sfânta Euharistie și se pregătesc pentru a dobândi bucuria vieții veșnice din Împărăția lui Dumnezeu. În acest sens, biserică de pe pământ este anticamera Împărăției cerurilor, după cum spune Sfântul Nicolae Cabasila. Încă de la sfințirea locului pe care ea se va construi, *noua biserică este pusă sub ocrotirea ori patronajul spiritual al unuia sau al mai multor sfinți*, pentru a ne arăta că scopul principal pentru care se construiește o biserică este **sfințirea vieții oamenilor și dobândirea mântuirii sau a vieții veșnice în comuniunea lor cu Dumnezeu Cel Sfânt**. Cei doi ocrotitori ai noii biserici românești, care se va construi aici la München, sunt *Sfânta Cruce* (prăznuită la 14 septembrie) și *Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica* (prăznuit la 11 aprilie). Astfel, credincioșii ortodocși români, care poartă *crucea fenomenului migrației* sau a plecării lor departe de țara în care s-au născut, vor simți și *bucuria Învierii* ca stare de comuniune frățească trăită aici, în biserică, sub ocrotirea Sfintei Cruci și a rugăciunilor Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica.

2. Activitatea spirituală se va împlini cu activitatea socială.

Activitatea liturgică a noii biserici va fi deservită de o comunitate monahală românească și se va împlini cu o *activitate social-culturală și social-caritabilă sau filantropică*. Mai concret, lângă **noua biserică** se va construi **un așezământ bisericesc**, care va cuprinde: *sediul episcopal și mănăstirea, un centru educațional pentru copii și tineri, precum și un centru de coordonare a activităților caritabile pentru bolnavi și bătrâni*.

Această împletire a vieții spirituale cu activitatea socială a Bisericii este inspirată de însăși lucrarea mesianică a Mântuitorului Iisus Hristos, în care predicarea Evangheliei este urmată de vindecarea bolnavilor și hrănirea săracilor.

3. Construirea noii biserici din München este o lucrare creștin-ortodoxă și ecumenică.

Terenul necesar pentru construirea noii biserici și a edificiilor de lângă aceasta a fost cumpărat de comunitatea ortodoxă română din München cu sprijinul financiar substanțial al Bisericii Evanghelice și al Bisericii Romano-Catolice din Germania, cărorora le mulțumim astăzi în mod deosebit, apreciind acest gest ca fiind un

act de fraternitate și solidaritate creștină în vreme de criză economică.

Mulțumim, de asemenea, Doamnei Barbara Stamm, președintele Parlamentului Bavarez, pentru ajutorul acordat în susținerea proiectului Mitropoliei Ortodoxe Române a Germaniei, Europei Centrale și de Nord. Mulțumim tuturor instituțiilor și persoanelor care au contribuit și vor contribui la realizarea acestui proiect religios și social-cultural foarte necesar pentru *păstrarea identității religioase și etnice a românilor ortodocși din Germania, dar și pentru integrarea lor în contextul societății germane de astăzi.*

Felicităm pe Înaltpreasfințitul Părinte Dr. Serafim Joantă, Mitropolitul ro-

mânilor ortodocși din Germania și pe Preasfințitul Părinte Dr. Sofian Pătrunjel, Episcop-vicar, pentru inițierea acestui proiect, cu valoare simbolică și utilitate practică, demn de urmat și în alte părți ale diasporei române.

Cu părintească și frățească dragoste în Hristos, îndemnăm pe toți românii ortodocși din Germania să ajute cu bani la construirea acestei biserici noi, pentru a primi binecuvântare de ctitor sau binefăcător al ei.

Mulțumim tuturor celor prezenți aici și vă dorim multă sănătate, pace și bucurie. Ne rugăm lui Dumnezeu să ne ajute să vedem cât mai curând construită această biserică, spre slava Preasfintei Treimi și bucuria oamenilor. Amin.

Cuvântul Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit SERAFIM

La sfârșitul sărbătorii de astăzi, în calitate mea de episcop al locului pentru românii ortodocși din Germania, îmi revine plăcuta datorie de a vă mulțumi tuturor celor ce ați răspuns invitației noastre de a veni astăzi aici pentru a vă ruga împreună cu Preafericitul Părinte Daniel și a participa la acest moment istoric pentru comunitatea ortodoxă românească din München, al punerii pietrei de temelie pentru o nouă biserică în capitala Bavariei.

Vă mulțumesc și vă asigură că va îmbogăți cu siguranță patrimoniul spiritual al acestui frumos și primitor oraș. La mulțumirea mea se asociază toți preoții și credincioșii Eparhiei pe care Dumnezeu mi-a încredințat-o spre păstorire. Cu toții dăm slavă marelui Dumnezeu, Care toate le lucrează spre binele celor ce îl iubesc (cf. R 8,28), pentru această zi binecuvântată și aducem mulțumire Preafericitului Părinte Daniel pentru osteneala de a fi venit astăzi aici și a prezida Sfânta Liturghie și slujba punerii pietrei de temelie, ca și pentru cuvântul de învățătură. Preafericirea Sa, cu experiența câștigată în timpul studiilor în Franța și Germania și ca profesor la Institutul ecumenic din Bossey-Elveția, poartă o grijă deosebită față de românii ortodocși stabiliți în diferite țări ale lumii pentru cultivarea iden-

tității lor ortodoxe, dar și pentru integrarea lor în societățile în care trăiesc. Alături de Sanctitatea Sa, Patriarhul ecumenic Bartolomeu și de ceilalți Patriarhi ortodocși, Preafericirea Sa ne încurajează pe noi ortodocșii să dăm, împreună cu ceilalți creștini, o mărturie vie despre credința noastră în Iisus Hristos, Singurul Dumnezeu și Mântuitor Care ne cheamă să depășim izolarea confesională și «*boala discuțiilor și certurilor de cuvinte*» (I Tim 6, 4) și să descoperim, prin rugăciune și asceză, puterea credinței. Căci credința este puterea lui Dumnezeu în noi (I Cor 2, 5). Ea ne dă curaj în lupta cu greutățile vieții și ne umple de pacea lui Dumnezeu care este mai de preț decât toate bogățiile lumii. Oamenii de astăzi, semenii noștri, care ignoră puterea credinței, copleșiți de problemele vieții, așteaptă să vadă în noi creștinii angajați în Biserică, pilde vii de blândețe, de smerenie și de bunătate, gata oricând să venim în ajutorul lor.

Mulțumirea noastră se îndreaptă de asemenea spre Înaltpreasfințitul Augustinos, Președintele Conferinței Episcopilor Ortodocși din Germania și spre ceilalți ierarhi ortodocși cu care ne aflăm în cea mai strânsă colaborare.

Un cuvânt de mulțumire deosebită aducem Arhiepiscopiei Catolice și Episcopiei Evanghelice din München

pentru ajutorul substanțial în vederea cumpărării acestui teren. Numai Dumnezeu poate să răsplătească o asemenea generozitate dezinteresată. Pe El îl rugăm să binecuvânteze cele două Biserici în frunte cu Eminența Sa, Cardinalul Reinhart Marx și Excelența Sa, Episcopul Johannes Friederich.

Doamnei Barbara Stamm, Președinta Parlamentului bavarez mare prietenă a poporului român îi mulțumim pentru toate proiectele sociale pe care le susține în România de mai bine de 20 de ani în favoarea copiilor orfani și a altor oameni aflați în suferință, ca și pentru faptul că a acceptat să fie în fruntea Curatorului pentru ridicarea acestei biserici.

Mulțumiri aducem și celorlalți reprezentanți ai cultelor și ai autorităților prezenți la această sărbătoare.

Împreună cu Presfințitul Sofian un cuvânt de caldă mulțumire aducem preoților și credincioșilor Mitropoliei noastre care ne-au ajutat să cumpărăm acest teren. Ne rugăm lui Dumnezeu să ne ajute să ridicăm cât mai curând această biserică spre slava Lui, ca să fie casă de rugăciune și de mângâiere pentru toți cei ce vor intra în ea.

Ne exprimăm nădejdea să ne reîntâlnim aici pentru sfințirea viitoarei biserici. Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți cu al Său Har și cu a Sa iubire de oameni !

Cuvântul Preasfințitului Părinte Episcop SOFIAN Brașoveanul

Slavă, mulțumire și binecuvântare!
Slavă lui Dumnezeu, Care a binevoit

ca astăzi să marcăm acest loc spre a deveni o nouă poartă a cerului pe

care se va ridica o casă a lui Dumnezeu, un loc pe pământ în prelungi-

rea cerului și un deget al lui Dumnezeu pe pământ arătător spre cer; un loc al întâlnirii oamenilor cu Dumnezeu și prin aceasta al recunoașterii și întâlnirii lor ca frați și surori întreolaltă; un loc al regăsirii, al împlinirii și al bucuriei!

Mulțumire, mai întâi de toate, lui Dumnezeu care a binecuvântat munca noastră de până acum, încununată prin punerea pietrei de temelie a mult doritei biserici a creștinilor ortodocși români din acest oraș, în această minunată zi!

Caldă mulțumire Preafericirii Voastre, care ne-ați oferit această încununare, adunându-ne laolaltă, ca un adevărat Părinte, dăruindu-ne această bucurie a împlinirii începutului și încurajarea că împreună vom putea duce la bun sfârșit lucrul început. Deoarece, cum spuneau vechii greci, «începutul este jumătatea întregului», a lucrului desăvârșit, nădăjduim să ne adunați iarăși laolaltă peste câțiva ani la sfințirea bisericii care se va ridica aici!

Mulțumire oamenilor care au făcut ca astăzi să ne putem bucura împreună. Mulțumire în primul rând celor

care, cu jertfelnicie au dăruit din puținul lor, fără a se putea sprijini pe vreun calcul omenesc, ci doar cu credința că Dumnezeu, Care poartă grijă de iarba câmpului și împodobește crinii țarinii, va binecuvânta și osteneala fiilor și fiicelor Lui, dăruindu-le ocrotire în casa pe care ei vor să i-o facă Lui spre folosul lor!

Mulțumire tuturor celor care, la vedere sau în taină, au sprijinit în diferite chipuri efortul nostru, îndeosebi fraților evanghelici și catolici din acest oraș, care într-o pilduitoare atitudine de frățietate creștină s-au angajat să ne sprijine financiar să cumparam acest pământ și să construim biserica! Mulțumire tuturor celor ce, în frunte cu Doamna Barbara Stamm, Președinta Parlamentului bavarez și cu reprezentanții Casei Regale Bavarize, prin curatoriu în acest scop îniițat, ne-au adoptat sulește și ne vor ajuta să desăvârșim biserica și așezământul nostru! Mulțumire tuturor autorităților orașului München și ale Landului Liber Bavaria, care ne-au tratat cu solitudine și bunăvoință în demersul nostru. Mulțumire tutu-

ror localnicilor din Aubing pentru faptul de a ne primi cu inima deschisă în mijlocul lor, spre a vieții frățes-te împreună! Mulțumire tuturor celor care astăzi ați răspuns invitației noastre, care ați venit să îmbogățiți ziua aceasta și să înmulțiți bucuria noastră, de care să vă și împărtășiți! Mulțumire tuturor celor care, în continuare, ne veți sprijini pentru a duce acest lucru la capăt!

Împlinirea și desăvârșirea lucrului va fi pentru noi toți lucrătorii și sprijinitorii un izvor de înfrățire, de unire, de bucurie și de binecuvântare. Pentru toți cei care sunteți astăzi aici, pentru toți care ne-ați sprijinit și veți face acest lucru în continuare, pentru toți care ați devenit înmulțitori ai bucuriei noastre, ne rugăm din inimă lui Dumnezeu să vă înmulțească bucuria prin a Sa binecuvântare.

Un frumos cuvânt german de întâmpinare spune: «Pace celor ce vin, bucurie celor ce rămân și binecuvântare celor ce pleacă!». De la poarta cerului și de pe locul viitoarei case a lui Dumnezeu din Aubing, Vă dorim tuturor Pace, Bucurie și Binecuvântare.

Despre pace - Sf. Siluan Athonitul (+ 24 sept. 1938)

Toți oamenii vor să aibă pacea, dar nu știu cum să ajungă la ea. Paisie cel Mare s-a mâniat și l-a rugat pe Domnul să-l izbăvească de mânie. Domnul i S-a arătat și i-a zis: «Paisie, dacă nu vrei să te mânie, nu dori nimic, nu judeca pe nimeni, nu urî pe nimeni, și nu te vei mai mânia».

Astfel, orice om, dacă-și taie voia lui înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, va avea totdeauna pace în suflet, dar cel căruia îi place să-și facă voia sa, nu va avea pace niciodată.

Sufletul care s-a predat pe sine voii lui Dumnezeu îndură cu ușurință orice întristare și orice boală, pentru că, atunci și când e bolnav, el se roagă și vede pe Dumnezeu: «Doamne, Tu vezi boala mea. Știi că sunt păcătos și neputincios. Ajută-mă să îndur totul și să-ți mulțumesc bunătății Tale». Și Domnul alină boala și sufletul simte ajutorul dumnezeiesc și stă înaintea lui Dumnezeu vesel și mulțumitor.

Dacă te lovește orice fel de nenorocire, gândește-te: «Domnul vede inima mea, și dacă îi e pe plac, totul va merge bine atât pentru mine, cât și pentru ceilalți», și astfel sufletul tău va avea întotdeauna pace. Dar dacă omul va începe să murmure: «Aceasta n-ar trebui să fie așa... aceasta nu e

bine», nu va avea niciodată pace în suflet, chiar dacă ar posti și s-ar ruga mult.

Apostolii au avut o mare predare voii lui Dumnezeu; așa se păstrează pacea. Tot așa și toți marii sfinți au îndurat toate întristările predându-se voii lui Dumnezeu.

Domnul ne iubește și de aceea nu ne putem teme de nimic, afară de păcat, pentru că prin păcat se pierde harul și fără harul lui Dumnezeu vrăjmașul vânează sufletul, așa cum vântul sau fumul mână o frunză uscată.

Trebuie să ne aducem aminte cu tărie că vrăjmașii înșiși au căzut prin mândrie, că ei se străduiesc mereu să ne împingă pe aceeași cale și că pe mulți i-au înșelat. Dar Domnul a zis: «Învățați de la Mine blândețea și smerenia și veți afla odihnă sufletelor voastre» [Mt 11, 29].

Milostive Doamne, dă-ne pacea Ta, cum ai dat pace sfinților Tăi Apostoli zicând: «Pacea Mea dau vouă» [In 14, 27].

Doamne, dă-ne nouă să ne desăvârșim de pacea Ta. Sî. Apostolii au primit pacea Ta și au revărsat-o asupra întregii lumi și, mântuind noroade, n-au pierdut pacea și ea nu s-a împuținat în ei. Slavă Domnului și milostivirii Lui, că

mult ne iubește și ne dă pacea Lui și harul Sfântului Duh.

Cum să păstrăm pacea sufletului în mijlocul ispitelor în zilele noastre?

Judecând după Scriptură și după caracterul oamenilor din vremurile noastre, trăim vremurile de pe urmă și, cu toate acestea, trebuie să păstrăm pacea sufletului, fără de care nu este mântuire, cum a spus un mare rugător al pământului rusesc: Cuviosul Serafim din Sarov. În timpul vieții Cuv. Serafim, Domnul a păzit Rusia pentru rugăciunile lui. După el, a fost un alt stălp care s-a ridicat de la pământ la cer: Părintele Ioan din Kronstadt. Să ne oprim puțin asupra lui, căci el a trăit în vremea noastră și l-am văzut rugându-se cum nu i-am văzut pe alții. Imi aduc aminte cum, după Liturghie, când i s-a adus calul și trăsura și s-a urcat să șadă în ea, norodul l-a înconjurat cerându-i binecuvântarea și chiar într-o asemenea înghesuială sufletul lui rămânea neîncetat în Dumnezeu și în mijlocul unei asemenea mulțimi nu era împrăștiat și nu-și pierdea pacea sufletească. Cum a ajuns însă la aceasta? Iată întrebarea noastră. A ajuns la aceasta și nu era împrăștiat, pentru că iubea norodul și nu înceta rugându-se pentru el Domnului:

«Doamne, dă pacea Ta poporului Tău.»

«Doamne, dă robilor Tăi Duhul Tău Cel Sfânt ca El să încâlzească inimile lor cu iubirea Ta și să-î povățuiască la tot adevărul și binele.»

«Doamne, vreau ca pacea Ta să fie în tot poporul Tău, pe care l-ai iubit fără preget și l-ai dat pe Unul-Născut Fiul Tău ca să măntuiască lumea [In 3,16].»

«Doamne, dă-le lor harul Tău ca în pace și iubire să Te cunoască și să Te iubească pe Tine și să spună ca Apostolii pe Muntele Tabor: «Bine este nouă să fim împreună cu Tine» [Mt 17,4].»

Astfel, rugându-se neîncetat pentru norod, el își păstra pacea sufletului, noi însă o pierdem, pentru că nu este în noi iubire pentru norod.

Sfinții Apostoli și toți sfinții doreau măntuirea norodului și, stând în mijlocul oamenilor, se rugau fierbinte pentru ei. Duhul Sfânt le dădea puterea de a iubi norodul; și noi, dacă nu vom iubi pe fratele nostru, nu vom putea avea pace.

E bine ca fiecare să cugete la aceasta. Slavă Domnului că nu ne-a lăsat orfani, ci ne-a dat pe pământ pe Duhul Sfânt [In 14,15-18]. Duhul Sfânt învață sufletul o negrăită iubire pentru norod și milă pentru toți cei rătăciți. Domnului i-a fost milă de cei rătăciți și a trimis pe Fiul Său Unul-Născut ca să-î măntuiască; iar Duhul Sfânt învață aceeași milă pentru cei rătăciți care merg în iad. Dar cine n-a primit pe Duhul Sfânt, acela nu vrea să se roage pentru vrăjmași.

Cuviosul Paisie cel Mare se ruga pentru unul dintre ucenicii lui care se lepădase de Hristos și, pe când se ruga, i s-a arătat Domnul și i-a zis: «Pentru cine te rogi, Paisie?

Nu știi că el s-a lepădat de Mine?» Dar cuviosul continua să-î fie milă pentru ucenicul său, și atunci Domnul i-a zis: «Paisie, prin iubirea ta te-ai asemănat Mie».

Dacă cineva se roagă mult și postește, dar n-are iubire pentru vrăjmași, nu poate avea pace sufletească. Nici eu n-aș putea vorbi despre ea, dacă Duhul Sfânt nu m-ar fi învățat această iubire.

Sufletul păcătos, robit patimilor, nu poate avea pace, nici să se bucure de Domnul, chiar dacă ar avea toate bogățiile pământului și chiar dacă ar împărați peste lumea întreagă. Dacă un împărat, veselindu-se împreună cu prinții lui și șezând pe tronul său în

toată slava sa, ar primi dintr-o dată vestea: «împărate, într-un ceas vei muri», sufletul lui s-ar tulbura și ar tremura de frică, și și-ar vedea toată neputința sa.

Dar câți săraci sunt a căror bogăție este numai iubirea de Dumnezeu și care, dacă li s-ar spune: «într-un ceas vei muri», ar răspunde cu pace: «Fie voia Domnului. Slavă lui Dumnezeu că și-a adus aminte de mine și vrea să mă ia acolo unde a intrat cel dintâi tâlharul cel bun?»

Sunt săraci care n-au frică de moarte, ci o întâmpină cu pace, asemenea dreptului Simeon, care a cântat: «Acum slobozește, Stăpâne, pe robul Tău după cuvântul Tău în pace» [Lc 2, 29].

Ce pace era în sufletul dreptului Simeon pot înțelege numai cei care poartă în sufletul lor pacea lui Dumnezeu sau au avut într-o oarecare măsură experiența ei. Despre această pace a zis Domnul ucenicilor Săi: «Pacea Mea dau vouă» [In 14, 27]. Cine o are, acela merge în pace spre viața veșnică și spune: «Slavă Ție, Doamne, că vin acum la Tine și voi vedea veșnic fața Ta în pace și iubire. Privirea Ta liniștită și blândă a atras sufletul Meu și el tânjește după Tine». Pe fratele trebuie să-l dojenim cu blândețe și cu iubire. Pacea se pierde dacă sufletul e cuprins de slava deșartă, dacă te ridici deasupra fratelui tău, dacă judeci pe cineva, dacă vei muștra pe fratele tău fără blândețe și iubire, dacă vei mânca mult sau te vei ruga cu moliciune - pentru toate acestea se pierde pacea.

Dacă ne facem obicei să ne rugăm din toată inima pentru vrăjmași și să-î iubim, pacea va rămâne totdeauna în sufletele noastre. Dar dacă disprețuim pe fratele nostru sau dacă-l judecăm, mintea noastră se întunecă și pierdem pacea și îndrăzneala la Dumnezeu.

Sufletul nu poate avea pace dacă nu va cugeta la legea lui Dumnezeu ziua și noaptea [Ps 1, 2], căci această lege e scrisă de Duhul Sfânt; dar din Scriptură Duhul Sfânt trece în suflet și sufletul simte în el o dulceață plăcută și nu mai vrea să iubească cele pământești, pentru că iubirea celor pământești pustiește sufletul și atunci el cade în urât și nepăsare și nu mai vrea să se roage lui Dumnezeu. Vrăjmașul însă, văzând că sufletul nu mai e în Dumnezeu, îl zdruncină și îi seamănă liber în minte ce vrea el, gonește sufletul de la un gând la altul și astfel acesta își pierde toată ziua în această

neorânduială și nu poate vedea curat pe Domnul.

Cine poartă întru sine pacea Duhului Sfânt, acela revarsă această pace asupra celorlalți, și cine poartă întru sine duhul răului, acela revarsă acest rău și asupra celorlalți.

Întrebare: Cum își poate păstra pacea sufletului un șef, atunci când oamenii lui sunt neascultători?

E un lucru anevoios și foarte trist pentru un șef dacă oamenii lui nu-l ascultă, dar pentru a-și păstra pacea, el trebuie să-și aducă aminte că, chiar dacă oamenii lui sunt neascultători, totuși Domnul îi iubeste și a murit în chinuri pentru măntuirea lor. De aceea, el trebuie să se roage din inimă pentru ei, și atunci Domnul va da celui ce se roagă rugăciune și el va cunoaște din experiență cum mintea care se roagă are îndrăznire către Dumnezeu și iubire. Și chiar dacă ești un om păcătos, Domnul îți va da să guști roadele rugăciunii, iar dacă îți vei face obicei să te rogi așa pentru subordonați, atunci în sufletul tău va fi mare pace și iubire.

Întrebare: Cum își poate păstra pacea sufletului un subordonat atunci când șeful lui e un om arțăgos și rău?

Omul arțăgos îndură el însuși un mare chin de la duhul cel rău. El îndură acest chin din pricina mândriei lui. Subordonatul, oricine ar fi, trebuie să știe aceasta și să se roage pentru sufletul chinuit al șefului său, și atunci Domnul, văzând răbdarea lui, îi va da lui [subordonatului] iertarea păcatelor și rugăciunea neîncetată. E mare lucru în fața lui Dumnezeu să te rogi pentru cei ce te ocărăsc și te măhnesc; pentru aceasta Domnul îți va da harul Lui, și vei cunoaște pe Domnul prin Duhul Sfânt și atunci vei îndura cu bucurie toate întristările pentru El, și Domnul îți va da să iubești lumea întreagă și vei dori fierbinte binele pentru toți oamenii și te vei ruga pentru toți ca pentru sufletul tău...

RUSSISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166-168 · D-90429 Nürnberg
Tel.: (+49)0911/3236910; Fax: /3236912

E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de

Internet: <http://www.mitropolia-ro.de>

REDAKTION & LAYOUT

Diakon Dumitru Dura

Abonament 15.50 EUR / anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: LIGA BANK EG

Konto.-Nr. 116 78 04 · BLZ 750 903 00